

Τη Δευτέρα 26 Μαΐου στις 16:00 στο Κοιμητήριο Χαλανδρίου η πολιτική κηδεία

Την Τετάρτη 21 Μαΐου 2025, έφυγε πρόωρα από τη ζωή η αγωνίστρια εκπαιδευτικός και αρχιτεκτόνισσα Νατάσα Αγγελοπούλου.

Πάντα όρθια, πάντα στις επάλξεις η Νατάσα, όχι μόνο στους ήρεμους καιρούς αλλά και στις δύσκολες στιγμές του κινήματος. Γαλβανισμένη στους αγώνες ήδη από τα χρόνια της δικτατορίας, συνέχισε στα χρόνια της Μεταπολίτευσης την αγωνιστική της διαδρομή με συνέπεια, αξιοπρέπεια, εμμονή στον πόλεμο κατά της αδικίας, ευθύτητα στην υπεράσπιση της γνώμης της αλλά χωρίς μισαλλοδοξία ή απαξίωση του συνομιλητή της.

Σπούδασε Αρχιτεκτονική στο Πολυτεχνείο, νηπιαγωγός στη συνέχεια. Από το 1986 έως το 1991 εργάστηκε ως αρχιτεκτόνισσα. Από το 1991 μέχρι τη συνταξιοδότηση εργάστηκε στη δημόσια εκπαίδευση συμμετέχοντας στις Παρεμβάσεις εκπαιδευτικών, στα κινήματα πόλης, στους πολιτικούς και κοινωνικούς αγώνες, στην υπεράσπιση αγωνιστών, την υπεράσπιση των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών.

Συνδυάζοντας τις δύο ιδιότητες, εκπόνησε έρευνα στην Αρχιτεκτονική σχετικά με τα εκπαιδευτικά κτήρια και την εκπαιδευτική πολιτική, το 1999 - 2000.

Τη δεκαετία του '70 ήταν μέλος του Ρήγα Φεραίου και στη συνέχεια της Β' Πανελλαδικής.

Την αποχαιρετούμε με πολιτική κηδεία στο Νεκροταφείο Χαλανδρίου το απόγευμα της

Δευτέρας 26 Μάη στις 4:00.

Την γνώρισα στη δικτατορία μέσω του συμμαθητή μου “Ηλία” που περιγράφει στις αναμνήσεις της από την εξέγερση του Πολυτεχνείου ([Ήμουν κι εγώ εκεί.....Ναι! 50 χρόνια πριν, στην Εξέγερση του Πολυτεχνείου](#)), γι’ αυτό και με συγκίνηση την συναντούσα έκτοτε στις διαδηλώσεις, τις εκδηλώσεις και τις συγκεντρώσεις.

Εκ μέρους της **Παντιέρας** θέλω να εκφράσω τα πιο θερμά συλλυπητήρια στον σύντροφό της στη ζωή και τους αγώνες Τάκη Ιωάννου και στα παιδιά τους Καλλιρρόη και Αλέξη.

Στο τέλος της ανάρτησης ακολουθεί βίντεο με σύντομη παρέμβαση της Νατάσας στις “Αναιρέσεις 2024”.

Ν.Ξ.

Η Πανελλήνια Ένωση Συνταξιούχων Εκπαιδευτικών -ΠΕΣΕΚ, της οποίας ήταν μέλος, αποχαιρετά την Νατάσα με το παρακάτω κείμενο:

ΠΕΣΕΚ: Αποχαιρετισμός στη Νατάσα Αγγελοπούλου

Το διοικητικό συμβούλιο της Πανελληνίας Ένωσης Συνταξιούχων Εκπαιδευτικών (ΠΕΣΕΚ) και η Επιτροπή Πολιτιστικών Δράσεων, της οποίας υπήρξε δραστήριο μέλος, αποχαιρετούν την αγαπημένη συναδέλφισσα, νηπιαγωγό και αρχιτεκτόνισσα, Ναταλία (Νατάσα) Αγγελοπούλου, και εύχονται δύναμη και κουράγιο στο σύντροφο της ζωής της, Τάκη, στα παιδιά της, Καλλιρρόη και Αλέξη, και τη μικρή εγγονούλα της.

Έφυγε ξαφνικά από κοντά μας την περασμένη Τετάρτη. Η πολιτική κηδεία της θα πραγματοποιηθεί τη Δευτέρα 26 Μάη 2025 και ώρα 4μμ. στο Νεκροταφείο Χαλανδρίου (Τήνου & Αναπαύσεως).

Με τη Νατάσα, που διακρίνονταν για το θάρρος της γνώμης, την ειλικρίνεια, την ευθύτητα και τη μαχητικότητα, συμφωνήσαμε, διαφωνήσαμε, συνδιαμορφώσαμε σχέδια και όνειρα για μια κοινωνία, για έναν κόσμο όμορφο, ειρηνικό, με σεβασμό στη φύση και στον άνθρωπο.

Ήταν πάντα στην πρώτη γραμμή του αγώνα για την υπεράσπιση των πολιτικών,

δημοκρατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, όπως και στα καλέσματα του αντιφασιστικού, αντιρατσιστικού και φιλειρηνικού κινήματος.

Ήταν δίπλα στους κατοίκους του δήμου και της ευρύτερης περιοχής όπου διαβίωσε, για την επίλυση των προβλημάτων γειτονιάς • στο πλαίσιο αυτό, συμμετείχε ενεργά σε κινήσεις πόλης, όπως η Επιτροπή κατά της Μετεγκατάστασης του Καζίνο της Πάρνηθας στο Μαρούσι, ενώ διετέλεσε η ίδια δημοτική σύμβουλος Χαλανδρίου την περίοδο 2013-2015.

Διακατέχονταν από την αδημονία του αγωνιστή που θέλει να βάλει το «λιθαράκι» του στο χτίσιμο ενός καλύτερου κόσμου για όλους εμάς, για τα παιδιά και τα εγγόνια μας. Για την εγγονή της, τη Ζωίτσα στην οποία αφιέρωσε «εξαιρετικά με την αγάπη μου και με την ευχή να έχει όμορφες, απελευθερωτικές, κινηματικές εμπειρίες στη ζωή της» **άρθρο της** για τα όσα προηγήθηκαν και ακολούθησαν της εξέγερσης του Πολυτεχνείου.

Ήταν η προσωπική της εμπειρία, την οποία **εμπλούτισε** λίγα χρόνια αργότερα, «απέναντι σ' αυτήν τη λαίλαπα που προσπαθεί να ανατρέψει πλήρως την πραγματική ιστορία» αλλά και «στον τρόπο που με κατακλύζει όταν σκέφτομαι τι θα γίνει όταν σε λίγα χρόνια (10; 20; άντε 30 το πολύ-πολύ-πολύ), όλοι εμείς οι απλοί συμμετέχοντες που έχουν απέναντί τους σήμερα, θα έχουμε εκλείψει απ' τη ζωή».

Η Νατάσα πίστευε και επέμενε σε αυτό, ότι δεν πρέπει να απουσιάζουν οι συνταξιούχοι εκπαιδευτικοί από τους αγώνες των συναδέλφων μας και του ευρύτερου συνδικαλιστικού και εργατικού κινήματος. Γιατί, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, δεν είμαστε οι απόμαχοι της ζωής αλλά αναπόσπαστο τμήμα του.

Στο πλαίσιο αυτό, από την ίδρυση του Σωματίου μας μέχρι το ξαφνικό «φευγιά» της, περπατήσαμε μαζί -και ελπίζαμε για πολύ περισσότερο και μέσα από το ΠΕΣΕΚ- στους δρόμους της φωτιάς για «Ψωμί, Παιδεία, Ελευθερία», για την προάσπιση της Δημόσιας Δωρεάν Παιδείας και ενός σχολείου με ισότητα και παιδαγωγική ελευθερία, χωρίς ταξικούς φραγμούς.

Χωρίς ένα σχολείο που «ακόμα αποτελεί χώρο και θεσμό εγκλεισμού, σωφρονισμού και επιτήρησης της παιδικής ηλικίας», που «έχει βρει ύπουλες και ευέλικτες μορφές εφαρμογής της» συμφυούς με το σύστημα φυλακής, όπως **σημείωνε** η ίδια.

Σε αυτές, και η αξιολόγηση-χειραγώγηση, ο «εργασιακός εφιάλτης» και ο «καιάδας των αχρήστων», που επιχειρεί να επιβάλει η κυβέρνηση αλλά βρίσκει «τείχος» τον ηρωικό αγώνα

των χιλιάδων εκπαιδευτικών που συμμετέχουν στην Απεργία-Αποχή.

Για το Δ.Σ. της ΠΕΣΕΚ

Ο πρόεδρος Γρηγόρης Καλομοίρης,

Ο γενικός γραμματέας Σταμάτης Νικολάου

Δείτε στο βίντεο που ακολουθεί, σύντομη παρέμβαση της Νατάσας στις **“Αναιρέσεις 2024”**, στην κεντρική πολιτική εκδήλωση της δεύτερης ημέρας με τίτλο: «Με την απελευθερωτική παιδεία των κοινωνικών αναγκών ενάντια στην εκπαίδευση αγοράς, ΕΕ - κεφαλαίου».